

ابدومینوپلاستی و لیپوساکشن وسیع و بدون خطر

چکیده

در اغلب مطالعات موجود به خطرات تزریق محلول تومسنت و انجام شدن لیپوساکشن وسیع همراه با ابدومینوپلاستی که شامل ایسکمی و نکروز پوست می باشد اشاره شده است. عوارض عمل جراحی کلاسیک ابدومینوپلاستی عبارتند از: برجستگی ناحیه فلانکها و اپی گاستر، طولانی شدن خط برش و عدم ایجاد گودی مناسب کمر. هدف از این مطالعه ارائه روش هایی بود که بتوان در آن لیپوساکشن وسیع و بدون خطر ایسکمی را همراه با ابدومینوپلاستی انجام داد که در نتیجه آن خط برش کوتاه تر شده و برجستگی در ناحیه فلانکها و اپی گاستر از بین خواهد رفت. در این مطالعه روشی جدید جهت از بین بردن عوارض جراحی کلاسیک از طریق لیپوساکشن وسیع و بدون خطر ایسکمی در ۵۶ بیمار که طی ۳ سال گذشته (از سال ۱۳۸۲-۱۳۷۹) تحت عمل ذکر شده قرار گرفته بودند، توضیح داده می شود.

*دکتر فرهاد حافظی I

دکتر امیر حسین نوحی II

کلیدواژه ها: ۱- لیپوساکشن وسیع ۲- کم خطر ۳- ابدومینوپلاستی

مقدمه

جراحی کلاسیک ابدومینوپلاستی یک روش جراحی برای بهبود شکل ظاهری شکم از طریق برداشتن چربی و پوست اضافی در ناحیه هیپوگاستر، ترمیم نقص لایه عضلانی جدار شکم همراه با برش های وسیع می باشد. در مواردی که حتی این روش جراحی با مهارت صورت می گیرد پاسخ گویی بیماران امروزی نیست و مسایل و نارضایتی هایی را به همراه دارد که از جمله آن ها می توان به برجستگی بالای ناف، برجستگی در طرفین خط برش (dog ear)، برش های طولانی که تا پهلوها و گاهی پشت ادامه می یابد و عدم وجود گودی مناسب ناحیه کمر اشاره کرد (تصویر شماره ۱). عمل جراحی ابدومینوپلاستی به منظور بهبود بخشیدن به شکل ظاهری شکم و براساس خصوصیات آناتومیک افراد انجام می شود که شامل^(۱) لیپوساکشن تنها، ابدومینوپلاستی محدود و ابدومینوپلاستی کامل با یا بدون لیپوساکشن می باشد.

تصویر شماره ۱- عوارض جراحی کلاسیک با لیپوساکشن محدود

انجام شدن لیپوساکشن وسیع در اغلب مطالعات همراه با خطر نکروز قسمتی از فلاپ پوست شکم گزارش شده است. شکم از نظر لیپوساکشن به نواحی کم خطر و پرخطر تقسیم می شود (تصویرهای شماره ۲ و ۳)^(۲). آقای ماتاراسو طی مطالعات متعددی در مورد ابدومینوپلاستی همراه با لیپوساکشن، مناطق خطرناک ساکشن را ناحیه ۲ و ۳ (تصویر

این مقاله در بیست و هفتمین همایش جامعه جراحان در تهران، سال ۱۳۸۳ ارائه شده است.

I) استادیار و فوق تخصص جراحی پلاستیک، بیمارستان سوانح و سوختگی شهید مطهری، خیابان ولی عصر، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران. (*مؤلف مسئول)

II) پزشک عمومی

سال یازدهم / شماره ۴۴ / فوق العاده دو ۱۳۸۳

مجله دانشگاه علوم پزشکی ایران ۹۳۱